

Sygn. akt. I C 1034/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Baca

Protokolant: Katarzyna Sieczka

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 1217zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1034/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wniosła przeciwko pozwanej M. N. (uprzednio G. – N.) pozew o uznanie za bezskuteczną – w stosunku do niej– umowy o podział majątku wspólnego z dnia 13.08.2008r, zawartej w formie aktu notarialnego pomiędzy pozwaną a dłużnikiem T. G., z pokrzywdzeniem strony powodowej, której przysługuje względem dłużnika wierzytelność w wysokości 10.000zł. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że przysługuje jej względem (...) Sp. z o.o. we W. wierzytelność w kwocie 58072zł, stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 23.03.2010r, wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy (...). Wskazała, iż T. G., mąż pozwanej w chwili powstania wierzytelności, był członkiem zarządu (...) Sp. z o.o. Strona powodowa podała, że Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej ogłosił upadłość ww spółki, a wspomniana wierzytelność została zgłoszona Syndykowi masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości i wpisana na listę wierzytelności pod pozycją 26. Podniesiono, iż z ostatecznego planu podziału funduszu masy upadłości wynika, że zaspokojone zostaną wyłącznie wierzytelności Skarbu Państwa oraz ZUS. Wobec powyższego zdaniem strony powodowej egzekucja roszczeń strony powodowej przeciwko (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej jest bezskuteczna. Strona powodowa, powołując się na art. 299 § 1 k.s.h, podała, że T. G. pełnił funkcję członka zarządu w upadłej spółce w czasie, gdy wierzytelności strony powodowej powstały i stały się wymagalne, a zatem prawo dochodzenia roszczeń o zapłatę kwoty wynikającej z prawomocnego nakazu zapłaty przysługuje jej bezpośrednio od T. G.. Strona powodowa wskazała nadto, iż pozwana oraz T. G. dokonali podziału majątku wspólnego, na mocy którego lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...), będący współwłasnością pozwanej i dłużnika przeszedł na jej wyłączną własność. Strona powodowa podniosła, że dokonanie podziału majątku wspólnego małżonków miało na celu pokrzywdzenie strony powodowej i pozostałych wierzycieli upadłej spółki. Wskazano, że T. G. jako członek zarządu spółki, wiedział jaka jest

jej sytuacja finansowa w chwili zawierania umowy oraz miał świadomość, że w przypadku bezskuteczności egzekucji względem spółki wierzyciele mają prawo dochodzić roszczeń bezpośrednio od niego i pozostałych członków zarządu. Zdaniem strony powodowej na skutek wyzbycia się na rzecz pozwanej udziału we wskazanym lokalu mieszkalnym udaremnił on wierzycielom ewentualną egzekucję z tego składnika majątkowego. Podniesiono nadto, że pozwana jako żona dłużnika wiedziała o tym, iż umowa o podział majątku wspólnego została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli. Wskazano, że strona powodowa dochodzi niniejszym pozwem jedynie części swego roszczenia i wnosi o uznanie czynności za bezskuteczną tylko w zakresie kwoty 10000zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana M. N. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana przyznała, iż zawarła z T. G. umowę wskazaną w pozwie. Podniosła jednak, że twierdzenia strony powodowej jakoby pozwana wiedziała o zamiarze byłego męża pokrzywdzenia wierzycieli są nieprawdziwe. Pozwana stwierdziła, iż w chwili spisania u notariusza umowy o podział majątku wspólnego toczyła się między nią, a jej byłym mężem sprawa rozwodowa, zaś strony nie zamieszkiwały ze sobą i nie utrzymywały jakichkolwiek kontaktów od blisko 17 miesięcy. Wskazała, że w połowie maja 2007 r. T. G. wyprowadził się do innej partnerki i od tego czasu relacje pomiędzy małżonkami zupełnie wygasły. Pozwana podkreśliła, że od 2007r. nie miała żadnej wiedzy na temat prowadzonej przez byłego męża działalności gospodarczej. T. G. od początku małżeństwa nie informował jej ani o wysokości zarobków, ani też o zaciąganych zobowiązaniach. Pozwana podniosła, że przez cały okres trwania małżeństwa strony posiadały odrębne rachunki bankowe, do których nie miały wzajemnych upoważnień, a koszty prowadzenia gospodarstwa domowego ponosiły po połowie. Wskazała, iż wskutek rozpadu małżeństwa podupadła na zdrowiu i podjęła długotrwałe leczenie w poradniach zdrowia psychicznego. Podniosła, że z uwagi na negatywne relacje, jakie panowały pomiędzy nią, a byłym mężem w momencie zawierania umowy o podział majątku wspólnego, nie może być ona traktowana jako osoba bliska w rozumieniu art. 527§3 kc. Pozwana podała, że w chwili, gdy powstała (...) P.Sp. z o.o, T. G. nie mieszkał już z pozwaną i nie utrzymywał z nią żadnych kontaktów, co przemawia za tym, iż nie mogła ona wiedzieć o istnieniu zobowiązań spółki. Pozwana wskazała nadto, że ww mieszkanie zostało nabyte na kredyt bez jakiegokolwiek wkładu własnego, a zabezpieczeniem kredytu jest hipoteka ustanowiona na kwotę 524250zł. Pozwana podniosła, iż strona powodowa nie udowodniła w żaden sposób, że pozwana, zawierając umowę o podział majątku wspólnego, działała w złej wierze, tj. wiedziała lub mogła się dowiedzieć, że jej mąż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Zdaniem pozwanej nie można przypisać stronie powodowej statusu wierzyciela, bowiem w chwili wytoczenia powództwa wierzycielność opisana w pozwie nie istniała. Nie została ona bowiem stwierdzona prawomocnym wyrokiem umożliwiającym powódce dochodzenie należności bezpośrednio od byłego męża. Wskazała, że samo wezwanie do zapłaty byłego męża jako członka zarządu spółki wysłane ponad 4 lata od zawarcia umowy o podział majątku nie może zastąpić prawomocnego orzeczenia sądowego, które konkretyzuje wierzycielność. Powódka podkreśliła przy tym, że charakter odpowiedzialności z art. 299 ksh nie jest bezwzględny, członkowie zarządu spółki mogą się bowiem od niej uwolnić.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 23.03.2010r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt (...), Sąd Rejonowy (...) nakazał, aby (...) Sp. z o.o. we W. zapłaciła na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. we W. kwotę 58072zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23.02.2010 do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu. Zasądzona kwota obejmowała należności z następujących umów: umowy dzierżawy z dnia 28.07.2009r. powierzchni reklamowych, aneksu do tej umowy z dnia 28.07.2009r, której przedmiotem był druk plakatów oraz kolejnej umowy dzierżawy powierzchni reklamowej z dnia 23.10.2009r. Faktury, obejmujące czynsz dzierżawny za IX, X i X 2009r. oraz wynagrodzenie za druk plakatów, wystawiono w dniach: 20.08.2009r, 01.09.2009r. i 01.10.2009r.

Dowód: pozew – k. 2 – 4 akt Sądu Rejonowego (...) o sygn. akt (...),

nakaz zapłaty z dnia 23.03.2013r. – k. 34 ww akt.

(...) Sp. z o.o. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 15 listopada 2007 r. W skład jej zarządu wchodził: A. G. będący prezesem zarządu oraz T. G. jako wiceprezes zarządu .

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) - k. 97-101.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2010r, wydanym w sprawie o sygn. akt (...), Sąd Rejonowy (...)ogłosił upadłość dłużnika (...) Sp. z o.o.we W., obejmującą likwidację jej majątku.

Dowód: odpis postanowienia z dnia 23.04.2010 r. - k. 13.

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w W. zgłosiła w toku postępowania upadłościowego wierzytelność w kwocie 63041zł 29gr, przysługującą jej względem upadłego (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Wierzytelność została uznana przez syndyka do kwoty 60078zł 31gr, obejmującej należność główną w kwocie 1220zł 31gr oraz odsetki na dzień 22.04.2010r. W wyniku ostatecznego podziału funduszków masy upadłości w podziale uczestniczyły jedynie wierzytelności Skarbu Państwa oraz (...) Oddziału we W..

Dowód: kartoteka wierzyciela - zw 26 - k. 14,

ostateczny plan podziału funduszków masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej we W. - k. 15.

W dniu 6.10.2006r. pozwana oraz T. G.zawarli z (...) Bankiem S.A.w W.umowę o kredyt hipoteczny dla osób fizycznych, waloryzowany kursem (...). Celem kredytu było sfinansowanie nabycia lokalu mieszkalnego nr (...)położonego we W.przy ul. (...). Kwota kredytu wynosiła 349.500zł (141.269,19 (...)). Umowa kredytowa została zawarta na okres 360 miesięcy, tj. od dnia 06.10.2006 r. do dnia 20.10.2036r. Prawnym zabezpieczeniem kredytu jest hipoteka.

Dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...) - k. 69 - 76.

Umową sprzedaży zawartą tego samego dnia w formie aktu notarialnego pozwana i T. G. nabyli lokal mieszkalny nr (...), położony we W. przy ul. (...). Cenę sprzedaży ustalono na kwotę 354000zł, z tym, że kwota 5000 zł została zapłacona przed zawarciem umowy, a kwota 349000zł miała pochodzić z kredytu udzielonego kupującym przez (...) Bank S.A. w W. na podstawie umowy z dnia 06.10.2006r.

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 06.10.2006r. (Rep. (...)) - k. 120 - 123.

W maju 2007r. T. G. oświadczył pozwanej, iż wyprowadza się ze wspólnego mieszkania, aby zamieszkać z nową partnerką. Doszło wówczas do kłótni między małżonkami spowodowanej zdradą męża pozwanej. W późniejszym czasie T. G. i pozwana nie utrzymywali ze sobą kontaktów. Rozmowy odnośnie sprawy rozwodowej oraz składu i podziału majątku wspólnego prowadzone były przez małżonków za pośrednictwem ich prawników.

Dowód: zeznania świadka B. C. - k. 284 - 285,

zeznania świadka M. Ś. - k. 285 - 286,

zeznania świadka A. B. - W. - k. 286 - 287,

przesłuchanie pozwanej M. N. - k. 305, 307 - 309.

W trakcie trwania małżeństwa z pozwaną T. G. nie informował żony o czynnościach podejmowanych przez niego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Małżonkowi posiadali odrębne rachunki bankowe. Z uwagi na osiągany dochód to T. G. ponosił jednak większość wydatków związanych z utrzymaniem domu.

Dowód: przesłuchanie pozwanej M. N. - k. 305, 307 - 309.

Pozwana w dniu 4 czerwca 2008r. zgłosiła się na Izbie Przyjęć (...) Zespołu (...)we W.. Rozpoznano u niej (...)i skierowano do (...).

Dowód: zaświadczenie (...) Zespołu (...) we W. - k. 65.

Sytuacja, w jakiej znalazła się pozwana po wyprowadzce męża, spowodowała u niej pogorszenie stanu zdrowia. Pozwana czuła się samotna, obawiała się o spłatę kredytu hipotecznego. Podjęła leczenie z powodu zaburzeń depresyjnych, w trakcie którego przyjmowała leki antydepresyjne. Pozwana zgłaszała lekarzowi, iż przyczyną jej złego samopoczucia było odejście męża i proces rozwodowy.

Dowód: zeznania świadka B. C. - k. 284 - 285,

zeznania świadka M. Ś. - k. 285 - 286,

zeznania świadka A. B. - W. - k. 286 - 287,

zaświadczenie z dnia 9.06.2008r. - k. 66,

zaświadczenie z dnia 16.06.2008r. - k. 67,

zaświadczenie z dnia 12.06. 2008r. - k. 68,

przesłuchanie pozwanej M. N. - k. 305, 307 - 309.

Pozwana w latach 2006 - 2008r. rozliczała się indywidualnie z tytułu podatku dochodowego, uzyskując odpowiednio dochód w wysokości: 12021zł 74gr, 15747zł oraz 15991zł 63gr.

Dowód: zeznania PIT - 37 za lata 2006 - 2008 - k. 294 - 302.

W dniu 21 marca 2008 r. T. G.złożył w Sądzie (...)pozew o rozwód. W pozwie wskazał, iż między małżonkami dochodziło do kłótni, wynikających z jego nieobecności w domu, spowodowanej pracą zawodową. Wskazał, iż pracował, aby zapewnić utrzymanie sobie i żonie. Podał, iż strony w trakcie trwania małżeństwa posiadały odrębne rachunki bankowe, jednak to on pokrywał bieżące opłaty związane z utrzymaniem lokalu oraz zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych, spłacał też kredyt hipoteczny. Stwierdził też, iż po 5 miesiącach od zawarcia małżeństwa rozpoczął się rozkład tego związku, w wyniku czego w dniu 10.05.2007r. wyprowadził się ze wspólnego mieszkania stron. Przyznał, że pozostaje w związku z nową partnerką, z którą wiąże swoje plany na przyszłość.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 października 2008 r, wydanym w sprawie o sygn. akt (...), Sąd (...)rozwiązał małżeństwo T. G.i M. N., zawarte w dniu 1 lipca 2006 r, przez rozwód bez orzekania o winie.

Dowód: pozew - k. 4 -8 akt Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. akt (...),

wyrok (...) z dnia 20.10.2008r. - k. 162 ww akt.

W dniu 13 października 2008 r. pozwana i T. G.zawarli umowę, którą znieśli łączącą ich wspólność majątkowa. W tym samym dniu umową w formie aktu notarialnego (Rep. A nr (...)) dokonali podziału majątku wspólnego. Na mocy umowy T. G.przeniósł na rzecz pozwanej swój udział w nieruchomości lokalowej (...), położonej we W.przy ul. (...), oraz w rzeczach ruchomych w postaci wyposażenia lokalu, wskazanego w §8 ust. 2 umowy. Natomiast pozwana przeniosła na T. G.wszystkie swoje udziały w prawie własności składników przedsiębiorstwa pod nazwą (...)we W., prowadzonego przez jej męża, a nadto swoje udziały w prawie własności udziałów w spółce (...)(...) Sp. z o.o.Dodatkowo przeniosła także swoje udziały w prawie własności ruchomości opisanych w §8 ust. 3 umowy.

Dowód: akt notarialny z dnia 13.10.2008 r. – umowa o podział majątku wspólnego, Rep. A nr(...) - k. 108-116.

Na dzień 20.10.2008r. do spłaty z tytułu kredytu hipotecznego zaciągniętego na nabycie powyższego lokalu mieszkalnego pozostawała kwota 141090,02 (...).

Dowód: historia operacji na rachunku kredytowym z dnia 20.10.2008r. - k. 117, 119.

Pozwana jest obecnie właścicielką powyższego lokalu mieszkalnego. Lokal ten jest obciążony hipoteką na rzecz (...) Banku S.A. na kwotę 524250zł z tytułu kredytu hipotecznego.

Dowód: odpis zupełny z kw nr (...) - k. 16 - 19.

W dniu 6 marca 2009 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A.w W.a T. G., pozwaną M. N.oraz R. N.i H. N.zawarta została umowa o zwolnienie z długu wraz z aneksem nr (...)do umowy o kredyt hipoteczny nr (...)z dnia 6 października 2006r. Wskazano, iż do zapłaty pozostawała kwota 50489,78 (...). Na mocy tej umowy bank zwolnił T. G.z powyższego długu, wynikającego z umowy kredytowej. W związku z powyższym do długu przystąpili R. N.i H. N..

Dowód: umowa o zwolnienie z długu wraz aneksem nr (...) z dnia 6.03.2009r. - k. 102-104,

umowa przystąpienia do długu z dnia 6.03.2009r. - k. 105-107.

Strona powodowa (...) Sp. z o.o.pismem z dnia 28.08.2012r. wezwała T. G.do zapłaty kwoty 63041zł 29gr w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Wskazano, iż powyższa kwota wynika z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego (...)z dnia 23.03.2010 r. w sprawie z powództwa C.C.przeciwko (...) Sp. z o.o.we W.. Jako podstawę prawną wezwania do zapłaty i odpowiedzialności T. G.wskazano art. 299 k.s.h.

Dowód: wezwanie przedsądowe do zapłaty z dnia 28.08.2012 r. - k. 20.08.2009r.

Strona powodowa w dniu 25 października 2012 r. wniosła przeciwko T. G.oraz A. G.pozew o zapłatę kwoty 10000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż nakazem zapłaty z dnia 23.03.2010r. Sąd Rejonowy (...)w sprawie o sygn. akt (...)zasądził od (...) Sp. z o.o.na rzecz strony powodowej kwotę 58072zł z ustawowymi odsetkami oraz z kosztami procesu. Podniosła, iż pozwani w chwili powstania wierzytelności byli i nadal są członkami zarządu (...) Sp. z o.o.Jako podstawę roszczenia strony powodowej wskazano art. 299§1 ksh. Nakazem zapłaty z dnia 30.01.2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt (...)Sąd Rejonowy (...)uwzględnił powództwo. Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw wniósł jedynie pozwany A. G..

Dowód: pozew – k. 2 – 5 akt Sądu Rejonowego (...)o sygn. (...),

nakaz zapłaty z dnia 30.01.2013r. – k. 35 ww akt,

sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 38 – 41 ww akt.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na dokumentach złożonych przez strony oraz znajdujących się w aktach ww spraw. Sąd uznał nadto za wiarygodne zeznania świadków: B. C., M. Ś. oraz A. B. - W.. Zeznania te były konsekwentne, spójne i logiczne. Za wiarygodne uznał także Sąd przesłuchanie pozwanej. Korespondowało ono bowiem z zebrany w sprawie materiałem dowodowy, a zwłaszcza z zeznaniami wskazanych świadków.

Strona powodowa roszczenie swoje wywodziła z art. 527§1 kpc. Niewątpliwie umowa o podział majątku wspólnego może być przez wierzyciela zakwestionowana w drodze skargi pauliańskiej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2004r, III CK 469/02, OSNC 2005/5/85).

Strona powodowa podniosła, iż jej dłużnik T. G. jako członek zarządu (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 299 §1 ksh ponosi odpowiedzialność za jej zobowiązanie, stwierdzone wskazanym w pozwie prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 23.03.2010r. Istotne w sprawie jest, iż zasądzona kwota obejmowała należności z następujących umów: umowy dzierżawy z dnia 28.07.2009r. powierzchni reklamowych, aneksu do tej umowy z dnia 28.07.2009r., której

przedmiotem był druk plakatów oraz kolejnej umowy dzierżawy powierzchni reklamowej z dnia 23.10.2009r, a faktury, obejmujące czynsz dzierżawny za IX, X i X 2009r. oraz wynagrodzenie za druk plakatów, wystawiono w dniach: 20.08.2009r, 01.09.2009r. i 01.10.2009r. Pozwana ze swoim ówczesnym mężem umowę o podział majątku wspólnego zawarła zaś dnia 13.10.2008 r. Dla oceny zasadności roszczenia zastosowanie powinien mieć zatem przepis art. 530kc, w myśl którego przepisy art. 527 i nast. kc stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dłużnik działał w zamiarze pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli. Jeżeli jednak osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową odpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną tylko wtedy, gdy osoba trzecia o zamiarze dłużnika wiedziała. Przepis ten zastrzega zatem przesłanki odnoszące się do świadomości osoby trzeciej w przypadku, gdy korzyść majątkowa zostaje uzyskana odpłatnie.

W ocenie Sądu umowa o podział majątku wspólnego z dnia 13.10.2008r. miała charakter odpłatny. Czynność prawną można bowiem uznać za nieodpłatną jedynie pod warunkiem, że osoba, która dokonała przysporzenia, nie otrzymała w zamian korzyści majątkowej stanowiącej jego ekwiwalent. Na mocy powołanej umowy wprowadził T. G.przeniósł na rzecz pozwanej swój udział w nieruchomości lokalowej nr 9, położonej we W.przy ul. (...)oraz w rzeczach ruchomych w postaci wyposażenia lokalu, jednak w zamian pozwana przeniosła na niego wszystkie swoje udziały w prawie własności składników przedsiębiorstwa pod nazwą (...)we W.oraz w prawie własności udziałów w spółce (...)(...) Sp. z o.o.Dodatkowo przeniosła także swoje udziały w prawie własności ruchomości opisanych w §8 ust. 3 umowy. Umowę o podział majątku wspólnego można byłoby uznać za nieodpłatną w sytuacji, gdyby na jej mocy jedna ze stron wyzbyła się swojego udziału w majątku wspólnym, nie uzyskując z tego tytułu żadnego ekwiwalentu, a taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Nie bez znaczenia jest i ta okoliczność, iż uzyskana przez pozwaną nieruchomość lokalowa, obciążona była hipoteką, a mąż pozwanej został następnie zwolniony z długu wynikającego z umowy o kredyt hipoteczny, zabezpieczeniem którego była właśnie ww hipoteka. Okoliczności te mają bowiem znaczenie dla ustalenia wartości praw majątkowych przypadających małżonkom w wyniku zawarcia ww umowy. Z tych przyczyn oceniając zasadność dochodzonego roszczenia, Sąd nie zastosował w sprawie art. 528 kc w związku z art. 530 kc.

Wobec powyższego istotne było ustalenie, czy wobec pozwanej znajduje zastosowanie przepis art. 527§3 kc. Przepis ten wskazuje na osobę bliską, nie definiując kręgu osób, które należy uznać za bliskie dłużnikowi. Ustawodawca nie przesądził zatem, jakiego rodzaju relacje pozawalają na przyjęcie, iż osoba trzecia i dłużnik pozostają w bliskich stosunkach. W zasadzie osobą taką jest żona dłużnika. Zdaniem Sądu w przypadku, gdy małżonkowie pozostają w faktycznej separacji, a wszelkie więzi między nimi zostały zerwane i nie utrzymują oni ze sobą kontaktu, nie można uznać, iż są one osobami bliskimi. T. G. zaś wyprowadził się ze wspólnego mieszkania w maju 2007r. i zamieszkał ze swoją nową partnerką. Małżonkowie nie spotykali się w późniejszym okresie i kwestie dotyczące rozvodu oraz podziału ich majątku wspólnego były uzgadniane za pośrednictwem ich pełnomocników. Nie można zatem uznać, by w dniu 13.10.2008r. pozwana była osobą bliską dłużnika.

Nawet jednak przy przyjęciu odmiennej wykładni powołanego przepisu należałoby przyjąć, iż poprzez zeznania zawnioskowanych świadków pozwana obaliła domniemanie z art. 527§3 kc. Jak ustalono bowiem pozwana nie utrzymywała już w 2008r. kontaktów z mężem, który pozostawał w tym czasie w związku z inną kobietą i z nią planował swoją przyszłość. W tych okolicznościach pozwana nie miała żadnych wiadomości co do prowadzonej przez niego działalności w charakterze członka zarządu ww spółki. Nie bez znaczenia jest i tak okoliczność, że w tym okresie pozwana poważnie zachorowała na depresję, spowodowaną zdradą męża i toczącą się sprawą rozwodową. Korzystała z pomocy psychiatry i przyjmowała leki antydepresyjne. W tym stanie wątpliwe jest, by interesowała się ona pracą zarobkową T. G.. Na podstawie zebranego materiału dowodowego przyjąć należy, iż pozwana nie miałaby wiedzy, iż jej mąż działał z pokrzywdzeniem przyszłych wierzycieli, o ile w istocie taki był jego zamiar. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała bowiem, by wskutek dokonania podziału majątku wspólnego były mąż pozwanej stał się niewypłacalny (art. 527§2 kc w związku z art. 530 kc). Należy przy tym mieć na względzie, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem okoliczności, składające się na ocenę pokrzywdzenia wierzycieli, ocenia się nie według chwili dokonania czynności, lecz według chwili wystąpienia przez wierzyciela ze skargą pauliańską bądź chwili orzekania. Nie jest jednak wiadome, czy cały majątek T. G. nie wystarcza na pokrycie ciężących na nim długów.

Okoliczności tej strona powodowa nie wykazała. Nie jest znana obecna sytuacja majątkowa dłużnika. Już choćby z tej przyczyny powództwo powinno podlegać oddaleniu.

Wbrew zarzutom pozwanej uznać należało, iż strona powodowa wykazała odpowiedzialność T. G.za zobowiązania (...)P.Sp z o.o. Zgodnie bowiem z art. 299§1 ksh wierzyciel musi w istocie udowodnić tylko jedną przesłankę, tj. bezskuteczność egzekucji prowadzonej przez niego przeciwko spółce (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.04.2011r, II CSK 451/10, Lex nr 1027170). Co istotniejsze nakaz zapłaty z dnia 30.01.2013 r. wydany w sprawie o sygn. akt GNC 237/13 jest prawomocny wobec T. G..

Mając powyższe na względzie na podstawie powołanych przepisów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc. Zasądzona kwota 1217zł kosztów procesu obejmuje 1200zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.